

Bing: Jeg fastholder at det reelle er, hvem der bliver Vælger. Hvis man f. Eks. havde en Bestemmelse, der sagde, at hver Mand paa Landet, der betalte 10 Øre i kommunal Skat, blev Vælger og kaldtes Statteyder, medens der i København skulde betales 8 eller 12 Kr., for at en Mand kunde være Statteyder og Vælger, saa maa den ærede Minister indrømme mig, at reelt er der stor Forstel paa disse Betingelser, medens der formelt ingen Forstel er, en Statteyder er en Statteyder. Men der er jo stor Forstel paa, hvem der herved faar Indflydelse paa Kommunalbestyrelsens Sammensætning. Og den Art af Arbejde, som paa Landet giver Ret dertil, er meget lidet byrdefuldt, gaar, som jeg har anført, ned til at føles i overmaade ringe Grad, og derfor falder Grænsen i høj Grad sammen med den, der gælder for Valgretten til Folketinget.

Judenrigsministeren (Fingerslev): Det ærede Medlem gaar uden om Spørgsmaalet, og jeg kan kun svare med to Ord: Det at svare Stat er ingen Formalitet, det er en Realitet.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (C. Hage): Jeg tillader mig at foreslaa, at denne Sag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges ovennævnte Forslag af C. Hage.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om den mellemkommunale Beskatning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3089 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Formanden (Høgsbro): Dette Forslag hænger saa nøje sammen med det fol-

gende Forslag, at det vil være vanskeligt at undgaa, at der ikke bliver taget Hensyn dertil, og jeg skal derfor ikke gøre Vanskeligheder i saa Henseende.

Forslagsstilleren (Bjessen): Naar man ved det private Initiativ vil søge at rejse en Sag af indgribende Betydning eller i alt Fald af meget vigtig Natur, saa kunde det Spørgsmaal stille sig for en, hvorledes man skulde tage fat, og det kunde ligge nær at indstrænke sig til at rette en Forespørgsel til Regeringen desangaaende for altsaa at give Stødet til, at Sagen kom frem. Naar jeg imidlertid har valgt den Form at give Forslaget en udtrykkelig Affattelse som Lovforslag og indbragt det som saadant, saa er det, fordi jeg tror, at det er derigennem, man tydeligst kan give til Kende, hvorledes man tænkte sig Spørgsmaalet løst i sine Grundtræk; men jeg har ikke dermed ment eller antaget, at denne overordentlig vanskelige Knude i alle sine Enkeltheder skulde kunne betragtes som løst ved det her foreliggende Forslag. Det næste Forslag, der staar paa Dagsordenen, er jo i den Henseende væsentlig forskellig, thi det er jo egentlig ikke et Forslag, der kan siges at hidrøre fra det private Initiativ, men til Grund for dette Forslag er optaget et Regeringsforslag, som er udarbejdet i alle sine Enkeltheder. Naar jeg imidlertid har ment, at det vilde være rigtigt at gøre Forsøg paa at løse dette Spørgsmaal ad anden Vej end den, det Forslag, som staar som næste Nummer paa Dagsordenen, antyder, saa er det, fordi jeg har det Indtryk, at Løsningen paa den nævnte Basis af den personlige Kommuneskat har vist sig at rejse en ny Klasse af væsentlig principielle Spørgsmaal, hvorom der er mere eller mindre Grunduenighed mellem Partierne, at det vistnok vil have sin Vanskelighed i den nærmeste Fremtid at vente Enighed derom. — Jeg skal ikke her komme ind paa at udvikle alle de Ulemper, der findes ved den bestaaende kommunale Beskatnings Ordning; alle Medlemmer her i Salen ere jo saa inde i de kommunale Anliggender, at det er dem fuldt nærværende, hvad der derom kan siges, og det er blevet saa tit udviklet, at det vilde være overflødigt her at gentage det. Jeg skal overhovedet ikke være vidtløftig ved denne Lejlighed. Det er jo et ældgammelt Spørgsmaal; vi have i Aagsdagen diskuteret det lige siden Halvtredserne, og nu den Dag i Dag ere vi ikke komne Løsningen nærmere. Fra Begyndelsen stillede man den Fordring, som atter og atter er kommen frem paa ny, at den mellemkommunale Beskatning ikke lader sig